

Hoe God Gebeden Verhoort



Hoe God gebeden verhoort

Hoe kunnen we er zeker van zijn dat God onze gebeden verhoort? Het is niet voldoende dat we ons geloof in gebed bevestigen. Duizenden moeders hebben bijvoorbeeld in gebed geloofd en God gevraagd hun zonen op het slagveld te beschermen, om vervolgens te horen dat ze waren omgekomen. Ons geloof in gebed bevestigen verklaart ook niet waarom een heel volk dat voor vrede bidt, vaak in een draaikolk van oorlog terechtkomt.

Aan de andere kant zijn er duizenden die graag willen getuigen dat God hun gebeden voor de veiligheid van hun kinderen heeft verhoord. Nog eens duizenden zullen getuigen van de wonderbaarlijke manier waarop God hen andere speciale zegeningen heeft gegeven waar ze om hadden gevraagd. Op basis van ervaring alleen lijkt het dus alsof God de gebeden van sommigen verhoort, maar die van anderen niet.

Dit strookt echter niet met wat de Schrift ons over God vertelt. De Bijbel zegt dat Hij "geen aanzien des persoons kent". Er moet dus een goede reden zijn waarom God sommige gebeden verhoort en andere niet. Als we die reden kunnen vinden, zou dat het geloof kunnen helpen herstellen van sommigen wier gebeden schijnbaar niet zijn verhoord.

Gebod is een zeer belangrijk onderdeel van de christelijke ervaring. Het wordt ook op grote schaal beoefend door aanhangers van vele andere religies. Het verlangen om te bidden is een erkenning van onze afhankelijkheid van een Hogere Macht, de uitdrukking van het besef dat we hulp nodig hebben van een bron buiten onszelf en hoger dan onszelf. Ongetwijfeld is God verheugd over het oprechte verlangen van allen die in gebed contact met Hem zoeken, omdat dit in ieder geval een erkenning is van Zijn soevereine macht.

De bijna universele drang om te bidden is te danken aan het feit dat de mens oorspronkelijk naar het beeld van God is geschapen. Als gevolg van de zondeval en de dood van de mens is het goddelijke beeld in zijn karakter sterk vervaagd, in veel gevallen

bijna uitgewist, maar er zijn nog steeds restanten van over, en een van de uitingen daarvan is de drang om te bidden. Er zijn misschien miljoenen mensen die nooit bidden, maar vaak het gevoel hebben dat ze dat zouden moeten doen, en zich schuldig voelen omdat ze dat niet doen.

God is blij met de geest van gebed van zijn schepselen. Maar waarom verhoort hij de gebeden van sommigen, terwijl andere gebeden blijkbaar onbeantwoord blijven? Jezus geeft een hint naar het antwoord op deze vraag in zijn opmerkingen over de gebeden van de schriftgeleerden en Farizeeën. Zij baden om gezien en gehoord te worden door mensen, legde Jezus uit, en dachten dat God hen zou verhoren omdat ze zo veel spraken. Hierdoor worden we eraan herinnerd dat er juiste en onjuiste houdingen bij het bidden zijn, evenals juiste en onjuiste methoden. Velen zijn misschien oprecht, maar hun methode is ongepast.

De Schrift geeft ook aan dat er gepaste en ongepaste dingen zijn om voor te bidden. De apostel Jakobus schreef: "U vraagt en ontvangt niet, omdat u verkeerd vraagt" (Jakobus 4:3). Het is van vitaal

belang om vast te stellen wat we het voorrecht hebben om God te vragen ons te geven in de vorm van gunsten. We kunnen niet verwachten dat we God om alles kunnen vragen wat we denken te verlangen, en dat onze gebeden worden verhoord.

Het doel van gebed

Er is een goddelijk doel met bidden, en het is heel belangrijk dat we dit in gedachten houden als we willen begrijpen waarom sommige gebeden niet worden verhoord. God heeft het gebed niet bedoeld als een middel om te achterhalen hoe Hij Zijn zaken hier op aarde moet regelen. Hij kijkt niet naar ons om Hem te vertellen wat Hij moet doen. Hij heeft Zijn eigen vaste plannen en doelen, en als we de rijkdom van Zijn zegeningen willen ontvangen, is het essentieel dat onze gebeden hiermee in overeenstemming zijn. We vragen verkeerd telkens wanneer we God om zegeningen vragen die Hij niet van plan is te geven.

In de Schrift worden verschillende soorten gebeden onder onze aandacht gebracht. De belangrijkste daarvan zijn dankgebeden. God is ongetwijfeld verheugd wanneer zijn schepselen Hem erkennen

als de bron van hun zegeningen en daarom hun hart en stem tot Hem verheffen in dankzegging.

Er zijn gebeden van aanbidding, gebeden die erkenning geven aan de glorieuze eigenschappen van het karakter van de Schepper: zijn wijsheid, zijn gerechtigheid, zijn liefde en zijn macht. Het verlangen om God te verheerlijken zou de drijfveer moeten zijn voor een groot deel van ons gebed.

Gebeden om Gods genade zijn ook op hun plaats. De Schrift spoort alle christenen aan om door middel van gebed goddelijke vergeving van hun zonden te zoeken. Paulus spreekt hierover als 'vrijmoedig naar de troon van de genade gaan' om daar genade te verkrijgen en hulp te vinden in tijden van nood. Hebreeën 4:16

Dan zijn er natuurlijk nog de gebeden waarin om bepaalde zegeningen of gunsten van de Heer wordt gevraagd. Daar zijn we op dit moment vooral mee bezig. Sommigen bidden om gezondheid, voor zichzelf of voor anderen. Sommigen bidden om rijkdom. Sommigen bidden om bescherming tijdens een reis. Miljoenen bidden om vrede. Het is vaak voorgekomen dat burgers van landen die in oorlog

met elkaar zijn, bidden dat hun respectieve legers zullen zegevieren. We gaan ervan uit dat allen die tot God bidden oprecht zijn, en natuurlijk vragen ze Hem om de dingen die op dat moment voor hen het belangrijkste lijken. Maar rechtvaardigt de Bijbel ons in de overtuiging dat al deze gebeden verhoord moeten worden?

Het kan zijn dat God het gebed van een moeder voor de veiligheid van haar zoon op het slagveld verhoort. Of het kan zijn dat gebeden voor de vrede van een natie worden verhoord. Maar als en wanneer zulke gebeden worden verhoord, betekent dat gewoon dat het in overeenstemming was met zijn wil om dat te doen. God heeft een vast plan, in overeenstemming waarmee hij oog heeft voor het menselijk ras. Dat plan is niet gemaakt om de grillen en wensen van zijn menselijke schepselen te bevredigen, en geen enkele hoeveelheid gebeden zal zijn plannen veranderen.

"Gebed verandert dingen", zeggen ze, maar het verandert Gods plannen niet. God kijkt niet naar ons, noch naar de naties – zelfs niet naar de Verenigde Naties – om te leren welke veranderingen hij moet

aanbrengen om de omstandigheden voor ons of voor de wereld in het algemeen te verbeteren. Hoe weinig vertrouwen zouden we hebben in een god wiens meningen konden worden beïnvloed of wiens plannen konden worden gewijzigd door de welsprekendheid van de gebeden van zijn volk!

"Uw wil geschiede"

In hun gebeden moet Gods volk in hun gedachten en hart voorop stellen dat Zijn wil geschiede in al hun ervaringen. We hebben hiervan een uitstekend voorbeeld in het geval van Jezus. In de hof van Getsemane, toen de Meester op het punt stond gearresteerd en gedood te worden, "werd hij door angst en ontzetting overmand, en hij zei tegen hen [zijn discipelen]: Mijn hart is klaar om te breken van verdriet ... hij ging een eindje verder, viel op zijn gezicht in gebed en zei: Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker aan mij voorbijgaan. Maar niet zoals ik wil, maar zoals u wilt." Mattheüs 26:38,39

Het was Gods wil dat Jezus vernedering en dood zou ondergaan als Verlosser en Redder van de mensheid. Dit belangrijke aspect van het goddelijke

plan was voorspeld door de heilige profeten van het Oude Testament. Jezus wilde boven alles dat de goddelijke wil zou worden vervuld, ongeacht wat dat voor hem betekende. Hij bevestigde dit later, toen hij op het punt stond gearresteerd te worden. Petrus trok zijn zwaard om zijn Meester te beschermen, die tegen hem zei: "Steek uw zwaard in de schede: de beker die mijn Vader mij gegeven heeft, zal ik die niet drinken?" Johannes 18:10,11

De volgelingen van Jezus hebben het voorrecht om met hem te lijden en te sterven. Paulus sprak over "gekruisigd worden" met hem, en hij schreef ook: "Aan u is het gegeven omwille van Christus, niet alleen in hem te geloven, maar ook omwille van hem te lijden." (Galaten 2:20, Filippenzen 1:29). We worden opgeroepen om in Jezus' voetsporen te treden, dus we weten dat het niet Gods wil is om ons alle ontberingen te besparen. Net als bij Jezus moet onze voornaamste zorg dus zijn dat de wil van de Heer in ons sterfelijke lichaam geschiede. De wil van de Heer kan zijn dat we een tijdlang bepaalde aardse zegeningen genieten, maar onze gebeden moeten niet daarop gericht zijn, maar op het geschieden van Zijn wil.

Jezus ging hier dieper op in toen hij tegen zijn discipelen zei dat zolang zij in hem bleven en zijn woorden in hen bleven, zij in hun gebeden konden vragen wat zij maar wilden, en het hun zou worden gegeven (Johannes 15:7). Dit lijkt misschien een verzekering dat wij het voorrecht hebben om God te vragen om alles wat wij maar kunnen bedenken en willen. Maar dat is niet zo!

Let op de voorwaarde die de Meester aan deze uitspraak verbindt: "Als jullie in mij blijven en mijn woorden in jullie blijven." In Christus blijven betekent lid zijn van zijn lichaam, waarbij hij ons Hoofd is. Dit betekent dat zijn gedachten onze gedachten worden en zijn plannen onze plannen. Als onze wil aldus volledig aan God is overgegeven, door Christus, zullen we geen eigen wil meer hebben en zullen onze gebeden geen verzoeken zijn voor wat wij willen, maar alleen voor die dingen die in overeenstemming zijn met de wil van ons Hoofd. Door aldus in overeenstemming met de wil van de Heer te bidden, kunnen we verzekerd zijn van gunstige antwoorden.

Dit is in overeenstemming met een andere uitspraak van Jezus aan zijn discipelen, waarin hij ons

meedeelt dat de hemelse Vader graag de "Heilige Geest zal geven aan hen die Hem daarom vragen" (Lukas 11:13). Vervuld zijn met de Geest van God betekent dat zijn gedachten ons denken domineren en dat ons leven in overeenstemming is met die gedachten. Dan zullen we God niet om andere zegeningen vragen dan die welke hij heeft beloofd te geven, en zal er nooit enige twijfel bestaan over het feit of onze gebeden worden verhoord.

"Uw Koninkrijk kome"

In antwoord op het verzoek van de discipelen: "Heer, leer ons bidden", gaf Jezus hun wat nu bekend staat als "het Onze Vader". In dit modelgebed krijgen we een leidraad voor waar we om mogen bidden.

Een belangrijk onderdeel van dit korte overzicht van het gebed is de juiste manier om tot God te komen: "Onze Vader die in de hemel zijt, uw naam worde geheiligd" (Lucas 11:1,2). In de Schrift wordt Adam een "zoon van God" genoemd (Lucas 3:23,38). Maar toen hij zondigde, verloor hij zijn ge-e-zoonschap, raakte hij vervreemd van God en werd hij ter dood veroordeeld. Adams kinderen, het hele menselijke geslacht, zijn eveneens vreemdelingen en vreemden

voor God, zodat zij Hem niet op de juiste wijze kunnen aanspreken als 'Onze Vader die in de hemel zijn'. Dit is een voorrecht dat uitsluitend toekomt aan hen die zich van hun zonden hebben bekeerd, Jezus als hun persoonlijke Verlosser hebben aanvaard en hun leven aan God hebben gewijd in volledige toewijding om Zijn wil te doen. Zij worden voorgesteld als mensen die Gods Geest van zoonschap hebben ontvangen en zo Zijn kinderen zijn geworden.

Als kinderen van God zullen zij boven alles de naam van hun Vader willen eren. Daarom zal hun houding in woord en daad altijd zijn: 'Heilig zij uw naam'. Om de naam van onze hemelse Vader op de juiste wijze als heilig te eren, moeten wij ons in ons gebed tot Hem wenden op de manier die Jezus ons in de Schrift heeft voorgeschreven. Hij legde uit dat onze gebeden in zijn naam moeten worden opgezonden. Johannes 15:16

Daar is een reden voor. Als leden van het terecht veroordeelde geslacht hebben we geen toegang tot de goddelijke troon der genade, behalve door Jezus, onze Voorspraak. In zijn naam en door de verdienste van zijn vergoten bloed hebben we het voorrecht om

"vrijmoedig" naar de troon der genade te gaan om vergeving te vragen en alle andere zegeningen die onze liefhebbende hemelse Vader heeft beloofd te geven. (Hebreeën 4:16). Als we zijn naam op de juiste wijze als heilig eren, zullen we nooit durven om hem te benaderen, behalve door Jezus.

Wanneer we het voorbeeld van het Onze Vader volgen, zullen onze verzoeken niet zozeer voor onszelf zijn, maar voor de zegen van anderen. Dit wordt aangegeven in het openingsgebed: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel." (Matteüs 6:10). Het antwoord op dit verzoek zal een antwoord zijn op veel van wat mensen door de eeuwen heen hebben gebeden. Dat antwoord zal de legitieme verlangens van alle mensen bevredigen. Het zal vrede, gezondheid en eeuwig leven betekenen voor allen die zich conformeren aan de rechtvaardige wetten van het koninkrijk van de Heer.

De zegeningen waar het menselijk geslacht naar hunkert en waar miljoenen voor bidden, werden allemaal door God voorzien en geregeld door het koninkrijk dat Hij door al Zijn profeten heeft beloofd.

In deze beloften vinden we veel details over de zegeningen die het de mensen zal garanderen, waaronder het herstel van degenen die zijn gestorven. Nee, God is niet onverschillig geweest voor het lijden van de mensen, noch heeft Hij een dove oor gehad voor hun roep om hulp; en Zijn antwoord op hun gebeden, wanneer dat op het juiste moment komt, zal veel verder gaan dan zij ooit hadden durven hopen.

Neem het geval van een moeder die bidt voor de veiligheid van haar zoon op het slagveld. Ze houdt van hem en niets betekent meer voor haar dan zijn veilige terugkeer naar het ouderlijk huis. Maar hij keert niet terug en haar eerste gedachte is misschien dat God er niets om geeft, dat hij geen medelijden heeft. Hoe anders zou ze zich voelen als ze kon geloven dat God een thuiskomst heeft voorzien die veel bevredigender is dan ze zich ooit had kunnen voorstellen toen ze bad!

Hoe weinig weet een moeder soms van de ontberingen en het lijden waarvan haar kind misschien wordt gered door in de dood te ontslapen. Per slot van rekening behoren zowel de moeder als

haar zoon tot een stervend ras, en het verschil tussen sterven op het slagveld en later sterven van ouderdom is slechts een momentopname in vergelijking met de eindeloze eeuwigheid. Vanuit dit standpunt moeten we leren kijken naar het onderwerp van gebed en de manier waarop God onze smeekbeden verhoort.

Het feit dat we tot God bidden, is een erkenning van ons geloof dat zijn wijsheid, macht en liefde die van ons ver overtreffen. Toch vergeten we dit vaak en hebben we het gevoel dat hij onze gebeden niet heeft verhoord omdat hij ze niet heeft beantwoord zoals wij dat zouden hebben gedaan, met onze beperkte mogelijkheden. De duur van ons veroordeelde leven is erg kort. We beoordelen prestaties op basis van het al dan niet bereiken van volwassenheid binnen deze korte tijd waarvan we kennis hebben. Maar we moeten Gods werken niet vanuit dit standpunt beoordelen.

De Schrift spreekt over God als zijnde "van eeuwigheid tot eeuwigheid" (Psalmen 41:13; 90:2). Hij hoeft geen enkele specifieke fase van zijn plan binnen ons korte leven te voltooien, zelfs niet als het

om onze individuele verzoeken gaat. Als we vandaag tot God zouden bidden om een speciale zegen die in overeenstemming is met zijn wil, en het antwoord pas morgen of zelfs overmorgen zou komen, zouden we ons geloof in hem niet verliezen, maar ons verheugen wanneer het antwoord zou komen. God heeft ook zijn 'morgen'. Zijn dagen worden niet gemeten in uren, want het zijn eeuwen, en in zijn 'morgen'-eeuw, de duizendjarige periode van het koninkrijk van Christus, zullen al die zegeningen waar de wereld terecht naar heeft verlangd en waarvoor miljoenen mensen hun verzoeken aan God hebben uitgesproken, overvloedig over de mensheid worden uitgestort. In erkenning hiervan zullen de mensen dan reageren: "Dit is onze God; wij hebben op Hem gewacht ... wij zullen blij zijn en ons verheugen in Zijn redding." Jesaja 25:9

"Zoals in de hemel"

We hebben al geleerd dat God geen gebeden zal verhoren die niet in overeenstemming zijn met zijn wil. In het grootste van alle gebeden, het Onze Vader, wordt dit principe duidelijk uiteengezet. Het vraagt God om zegeningen voor de mensen op aarde – niet

om allerlei zogenaamd goede dingen waarnaar zij misschien verlangen, maar om dingen die in overeenstemming zijn met zijn wil. "Uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel."

Wat een grote vrijheid heeft Hij ons gegeven met betrekking tot dingen die in overeenstemming zijn met Zijn wil! Gods wil geschiede in de hemel, en het is Zijn bedoeling dat deze in dezelfde mate op aarde geschiede. We weten natuurlijk niet op alle manieren waarop Gods wil in de hemel geschiede, maar we kunnen er redelijk zeker v en dat het kwaad dat nu op aarde bestaat, het leven van degenen in het geestenrijk dat we de hemel noemen, niet teistert.

Oorlog is een kwaad dat niet in overeenstemming is met de goddelijke wil. Moeten we dan bidden voor vrede? Zeker! We zouden inderdaad niet kunnen bidden dat Gods wil op aarde geschiede zoals in de hemel zonder te bidden voor vrede. Maar onze gebeden voor vrede moeten in overeenstemming zijn met Gods plan om vrede te stichten, en dat is zijn koninkrijksplan. Hij heeft beloofd een koninkrijk op te richten, een regering te stichten. Jezus zal de Koning zijn in die regering. „De regering zal op zijn schouder

rusten", schreef Jesaja, en „aan de uitbreiding van zijn regering en vrede zal geen einde komen". Jesaja 9:6,7

Ongetwijfeld kijkt God met sympathie naar het verlangen van de mensheid om oorlog af te schaffen. Wanneer de internationale spanning hoog oploopt en oorlog onvermijdelijk lijkt, voelen vrome mensen aan beide kanten zich gedwongen om voor vrede te bidden. De verschillen die oorlog dreigen te veroorzaken, kunnen worden opgelost of misschien ook niet, maar we weten dat er uiteindelijk universele en blijvende vrede zal zijn. Niet omdat de naties eindelijk een werkbare formule voor vrede zullen vinden, maar omdat "de Vredevorst" de heerschappij over de aarde zal overnemen en het gebed "Uw koninkrijk kome" zal worden verhoord.

De regering van Christus wordt in de Schrift gesymboliseerd als de "berg van de Heer", en in Micha 4:1-4 lezen we dat de tijd zal komen dat de mensen zullen zeggen: "Laten we opgaan naar de berg van de Heer, naar het huis van de God van Jakob; Hij zal ons onderwijzen in Zijn wegen, en wij zullen Zijn paden bewandelen; want de wet zal uit

Sion komen, en het woord van de Heer uit Jeruzalem. En Hij zal onder vele volken recht spreken en machtige naties van verre bestraffen, en zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegscharen en hun speren tot snoeimessen; geen volk zal nog het zwaard tegen een ander volk opheffen, en zij zullen de oorlog niet meer leren. Maar zij zullen allen onder hun wijnstok en onder hun vijgenboom zitten, en niemand zal hen bang maken, want de mond van de Heer der heerscharen heeft het gesproken."

Wat een prachtig programma voor ontwapening! Het is Gods programma, en wanneer we bidden voor vrede en voor de ontwapening van de naties, laten we dat dan doen in de zekerheid dat God ons zal horen en dat Hij onze gebeden zal verhoren in overeenstemming met Zijn wil, die de weg van het koninkrijk zal zijn. "Hij maakt een einde aan oorlogen", profeteerde David. Psalmen 46:9

"Geen dood meer"

Ziekte en dood zijn het gevolg van de zonde van onze eerste ouders en behoren tot het kwaad dat God heeft beloofd te vernietigen. Zullen we dan bidden voor gezondheid en de Heer vragen om het

leven te redden van onze naasten die misschien door een ernstige ziekte zijn getroffen? Ja, maar altijd met het besef dat we willen dat de wil van de Heer geschiede, en met de wetenschap dat het misschien niet zijn wil is om gezondheid en leven te schenken aan degenen voor wie we bidden, totdat deze zegeningen voor iedereen beschikbaar zijn tijdens de duizend jaar van het koninkrijk van Christus.

We weten dat alle ziekten dan zullen worden genezen. „De inwoner [op die dag] zal niet zeggen: Ik ben ziek”, schreef Jesaja (Jesaja 33:24). Paulus beschreef enkele zegeningen van het koninkrijk van Christus en schreef dat Christus zal regeren totdat alle vijanden onder zijn voeten zijn gelegd, en dat de laatste vijand die vernietigd zal worden, de dood is. (1 Korintiërs 15:25,26). Toen de apostel Johannes in een visioen het koninkrijk van God op de aarde zag, begreep hij dat er als gevolg daarvan "geen dood meer [zou] zijn, ... en ook geen pijn meer" (Openbaring 21:4).

Wanneer we bidden voor gezondheid en leven, laten we dan de betekenis begrijpen van deze grotere voorziening die de Schepper heeft getroffen om deze

zegeningen te schenken, niet alleen aan ons en onze dierbaren, maar aan de hele mensheid die er tijdens de duizend jaar van Christus' regering met nederigheid en gehoorzaamheid naar zal zoeken. Dit doen we wanneer we bidden: "Uw koninkrijk kome. Uw wil geschiede op aarde, zoals in de hemel." Mattheüs 6:10

"Uit het land van de vijand"

Gods wegen en de voorzieningen die Hij voor zijn schepselen heeft getroffen, zijn altijd veel beter dan die welke door menselijke wijsheid worden bedacht. We bidden om gezondheid, bescherming en vrede, maar wie heeft er ooit aan gedacht om te bidden dat hun geliefde overledenen aan hen worden teruggegeven? Maar God is in zijn plan verder gegaan dan wat wij in onze gebeden hadden durven hopen. Hij heeft beloofd de doden terug te brengen!

Hoeveel moeders zijn er niet diep bedroefd geweest door het verlies van een dierbaar kindje. Een van hen wordt genoemd in de profe . Haar naam was Rachel. Jeremia schreef: "Er klonk een stem in Rama, geklaag en bitter geweend; Rachel weende om haar kinderen en weigerde zich te laten troosten." De

profeet vervolgt: "Houd uw stem in en uw ogen van tranen, want uw werk zal beloond worden, zegt de Heer, en zij zullen terugkeren uit het land van de vijand." Jeremia 31:15,16

De dood is de grootste vijand van de mens, en het is Gods plan om allen die zich in het "land" van de dood bevinden weer tot leven te wekken. Deze grote gunst is ook opgenomen in ons gebed "Uw koninkrijk kome", want tijdens het koninkrijk van Christus zullen allen die in hun graven liggen, in de toestand van de dood, de stem van de Zoon des mensen horen en tevoorschijn komen. Johannes 5:28,29

Het herstel van de mens tot leven wordt door de apostel Petrus beschreven als "herstel", en hij vertelt ons dat er na de wederkomst van Christus "tijden van herstel van alle dingen" zullen zijn, zoals beloofd door alle heilige profeten van God sinds het begin van de wereld. Handelingen 3:20,21

Onder de wijnstok en de vijgenboom

Velen bidden om rijkdom, of op zijn minst om economische zekerheid. Bijna iedereen voelt een zekere mate van angst of onzekerheid als ze hun

nadagen tegemoet gaan. Zullen we financieel zeker zijn als we de leeftijd bereiken waarop we niet langer in ons levensonderhoud kunnen voorzien? Het is begrijpelijk dat iedereen die in God gelooft en Hem beschouwt als iemand die liefheeft en zorgt, zich in gebed tot Hem wendt met het oog op de behoefte aan financiële zekerheid.

We weten natuurlijk dat er miljoenen mensen in de wereld zijn die geen financiële zekerheid hebben. Er zijn ook miljoenen mensen die letterlijk verhongeren en geen behoorlijk voedsel, kleding en onderdak hebben. God houdt van al deze mensen, en hoewel we het op prijs zouden stellen als Hij ons zou zegenen met een gunstigere levenssituatie, is het dan niet beter om ons te verheugen in de liefdevolle voorziening die Hij heeft getroffen om voor alle armen en behoeftigen te zorgen op Zijn eigen tijd en manier? Dit is wat Hij heeft beloofd te doen!

In Gods beloften wordt het idee van economische zekerheid gesymboliseerd door het idee van wonen onder je eigen "wijnstok" en "vijgenboom". De profeet verklaart dat iedereen zo gezegend zal worden en dat Gods voorzienings e zo volledig zal zijn dat angst

zal worden weggenomen, omdat "niemand hen bang zal maken". Micha 4:4

In de profetie van Jesaja wordt ons een soortgelijke verzekering gegeven met betrekking tot Gods zegeningen voor de wereld in de komende tijd. Deze profeet van God vertelt ons dat zij dan geen huizen zullen bouwen voor anderen om in te wonen, en dat zij niet zullen planten en een ander zal eten, maar dat de mensen lang zullen genieten van het werk van hun handen. Zij zullen voor altijd genieten van de vruchten van hun arbeid als zij de rechtvaardige wetten van het koninkrijk blijven gehoorzamen dat dan over de wereld zal heersen. Jesaja 65:20-25

Dit hoofdstuk van Jesaja's profetie geeft aan dat de zegeningen van God in dat koninkrijks tijdperk over de mensen zullen worden uitgestort als antwoord op hun gebeden. "Voordat zij roepen, zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zal Ik horen" (vers 24). Dit is tot nu toe niet de ervaring geweest van de overgrote meerderheid, omdat zijn tijd nog niet is gekomen om de gunsten te verlenen waar zij om hebben gevraagd, en omdat hij weet dat hun ervaringen met tegenspoed hen zullen helpen de zegeningen te

waarderen die hij hun gedurende de eeuwige jaren zal schenken.

Hoe anders zal het zijn wanneer het koninkrijk is gevestigd. De zegeningen waar het stervende geslacht naar verlangt, zullen dan beschikbaar zijn nog voordat zij eraan denken om ervoor te bidden. "Voordat zij roepen, zal Ik antwoorden." En wanneer zij leren om Hem om zijn gaven te vragen, zullen de antwoorden op hun gebeden zo reëel en zo onmiddellijk zijn dat het lijkt alsof ze kwamen voordat de bidder zijn gebed had beëindigd. "Terwijl zij nog spreken, zal Ik horen." Jesaja 65:24

"Ons dagelijks brood"

Het antwoord op het gebed "Uw koninkrijk kome" omvat vele materiële zegeningen waarvoor vrome mensen in de wereld gewoonlijk bidden, maar die ze zo vaak niet ontvangen. We verheugen ons dat de tijd komt dat deze legitieme materiële zegeningen zullen beginnen te stromen naar "alle geslachten der aarde", zoals God aan Abraham beloofde (Genesis 12:3). Ondertussen is het goed om na te denken over hoe God nu de gebeden van zijn toegewijde volk verhoort, de gebeden van degenen die het voorrecht

hebben Hem aan te spreken als "Onze Vader die in de hemel is".

Zij zijn, meer dan wie ook, blijven bidden voor de komst van Gods koninkrijk. Tegelijkertijd hebben zij het voorrecht gehad om God te vragen om hun eigen onmiddellijke dagelijkse behoeften, aangezien Jezus hen leerde te bidden: "Geef ons heden ons dagelijks brood."

Dit is een zeer bescheiden verzoek, en wanneer het in de juiste geest wordt gedaan, is het een erkenning dat de Heer het beste weet wat onze dagelijkse behoeften zijn, en dat we tevreden zullen zijn met alles wat Hij wijs acht om ons te geven. Bovendien is het voor degenen die in de voetsporen van Jezus treden, belangrijk om te beseffen dat onze geestelijke behoeften veel belangrijker zijn dan de materiële. Brood wordt in de Schrift gebruikt om de waarheid te symboliseren, de waarheid van het evangelie, de waarheid van het Woord, de waarheid van het goddelijke plan. God heeft beloofd ons overvloedig te voeden met dit Brood des Levens, zodat we met volle zekerheid kunnen bidden, wetende dat onze verzoeken in de eerste plaats

betrekking hebben op het geestelijke voedsel dat Hij heeft beloofd, en dus in overeenstemming zijn met Zijn wil.

"Zoals wij vergeven"

"Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij onze schuldenaren vergeven." Dit gedeelte van het Onze Vader kan alleen oprecht worden uitgesproken door mensen wier harten vervuld zijn van dezelfde geest van liefde die onze hemelse Vader ertoe heeft bewogen zijn Zoon naar de wereld te sturen om de Verlosser en Redder te zijn. Deze liefde zorgt voor de vergeving van zondaars, die tegen God hebben gezondigd door zijn wetten te overtreden. Hij is bereid ons te vergeven, maar alleen op voorwaarde dat we de juiste houding hebben ten opzichte van degenen die tegen ons zondigen. Dit is zeker een zware test voor onze oprechtheid.

God vergeeft zijn volk omdat hij van mening is dat hun Adamitische onvolmaaktheden worden bedekt door de waarde van het verlossende bloed van Christus. Dit betekent dat degene die bidt een oprechte gelovige in Christus is, wiens aanvaarding van Christus zo onvoorwaardelijk is dat hij al het

andere heeft opgegeven om zijn Meester te volgen. Alleen zo iemand kan tot God gaan in gebed en om vergeving vragen in de naam van Christus.

"Verlos ons van het kwade"

"Leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons van het kwade." De eerste verzoeking die in de Bijbel wordt genoemd, was die van moeder Eva. Zij werd door de gevallen Lucifer, via de slang, verleid om de wet van God te overtreden. De overtreding van Gods wet wordt in de Schrift aangeduid als zonde (), en het woord verleiding wordt gebruikt om elke poging, verleiding of aansporing tot zonde te beschrijven. De duivel is de grootste verleider van allemaal, en hij gebruikt vele en verschillende middelen om zijn zondige verleidingen te presenteren aan degenen die hij van God wil weglukken en op het pad van ongerechtigheid wil brengen.

"God verleidt niemand", schreef Jakobus (Jakobus 1:13). Dit betekent dat we erop kunnen vertrouwen dat God ons niet in verzoeking zal brengen; dus in onze gebeden beroepen we ons op deze zekerheid.

Hoe hoopgevend is het contrast hiermee: "Verlos ons van het kwade." De duivel, de aartsbedrieger, heeft door de eeuwen heen zijn invloed uitgeoefend op de mens, en in het bijzonder op het volk van God, om hen van hun Schepper te vervreemden. Het resultaat is tragisch: een wereld die grotendeels wordt beheerst door zonde en egoïsme – "deze huidige boze wereld". (Galaten 1:4). Maar God heeft verlossing beloofd van "de strik van de vogelvanger" en van het kwaad dat de vogelvanger in de wereld heeft voortgebracht. Psalm 91:3

Gods beloften van verlossing zijn van persoonlijk belang voor allen die in de voetsporen van Jezus treden, want zij verzekeren hen dat Satan hen niet zal kunnen verstrikken of in de val lokken . Als individuen verlost God ons dagelijks van Satans valstrikken van dwaling en zonde. "De engel van de Heer", schreef de psalmist, "kampeert rondom hen die Hem vrezen, en verlost hen." (Psalmen 34:7). Wat een geruststellende belofte, en hoe blij zijn we dat we deze belofte voor onszelf kunnen opeisen wanneer we bidden: "Verlos ons van het kwade."

Er is een nog grotere verlossing voor het volk van God, voor de hele kerk van Christus in de "eerste opstanding" om met Christus te regeren. (Openbaring 20:4,6). Jezus zei dat de poorten van de hel zijn ware kerk niet zullen overweldigen, en ter vervulling van deze belofte zullen de poorten van de hel – de toestand van de dood – wijd open gaan, en allen die met Christus hebben geleden en zijn gestorven, zullen van de dood worden bevrijd en tot heerlijkheid worden verheven om met hem te regeren gedurende de duizend jaar van zijn koninkrijk.

Op deze glorieuze verlossing heeft de kerk gedurende alle eeuwen van dit huidige Evangelietijdperk gewacht. De ware discipelen van Christus wisten dat deze verlossing niet zou komen voordat hij terugkeerde. Paulus wist dit en schreef dat er een kroon van gerechtigheid voor hem was weggelegd, die hij op "die dag" zou ontvangen, en voegde eraan toe dat allen die de verschijning van Christus liefhebben, dan eveneens een "kroon" zouden ontvangen. — 2 Timoteüs 4:8

In Jezus' grote profetie over het einde van dit tijdperk – de profetie waarin hij zoveel van de omstandigheden in de wereld van vandaag beschrijft – zei hij tegen zijn discipelen: „Wanneer jullie deze dingen zien” – en zijn discipelen die nu leven, zien ze – „kijk dan omhoog en hef jullie hoofden op, want jullie verlossing is nabij.” (Lukas 21:31,28). Het feit dat 'deze dingen' die door de Meester zijn voorspeld en die de naderende verlossing van de kerk uit deze huidige boze wereld aankondigen, nu duidelijk waarneembaar zijn in het dagelijkse nieuws, geeft ons het vertrouwen dat zeer binnenkort de laatst overgebleven ware volgelingen van Christus zullen worden verlost, verheven tot heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid met hem, en dat dan de zegeningen van zijn langverwachte koninkrijk zullen beginnen te stromen naar een lijdende en stervende mensheid.

Wij bidden: "Verlos ons van het kwade", niet alleen omdat wij ernaar verlangen om bevrijd te worden van een kwade wereld, maar ook omdat wij weten dat het antwoord op dit verzoek het antwoord op ons andere verzoek zal betekenen: "Uw koninkrijk k t komen. Uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel." Zo bezien is zelfs dat deel van het gebed van een christen dat

voor hem het belangrijkste is, tegelijkertijd onzelfzuchtig van aard, omdat het ook rijke zegeningen voor de hele mensheid beoogt.

Dit zijn de gebeden waar God blij mee is, dat wil zeggen onzelfzuchtige gebeden. Hoewel God blij is wanneer zijn volk individuele leiding, vergeving en geestelijke kracht bij hem zoekt, wil hij ook dat zij belangstelling hebben voor allen die hij liefheeft, namelijk de hele mensheid. We tonen onze belangstelling voor zijn plan om de mensen te zegenen wanneer we bidden: "Uw koninkrijk kome", want door dat koninkrijk zal hij een "feestmaal van rijkelijk voedsel voor alle volken" verschaffen. In dat koninkrijk zal de dood door de overwinning worden verslonden en zullen de tranen van alle gezichten worden weggeveegd. Jesaja 25:6-8; Openbaring 21:1-5

Laten we bovenal God voortdurend danken voor zijn liefde die voorzien heeft in eeuwige vreugde voor iedereen. Laten we Hem niet alleen individueel prijzen in onze gebeden, maar ook de hele wereld vertellen over zijn liefde. Vertel hen dat er door Christus voor hen voorzien is om te leven, en dat zijn

koninkrijk spoedig vrede zal brengen door "De Vredenvorst", en gezondheid en leven voor iedereen door de Verlosser en Redder van de wereld.